

Publicerad 2007-01-12 15:09 av Linda Bärnfors

Om en guldgrävare vid Emåns strand... Som på något sätt fastnat där.

Ensamvarg del 1-Guldgrävaren vi Emån

En oktoberkväll vid Emåns gruva

Guldgrävare har rest hem

Dom har tagit sina tält och vagnar

Tillbaks till stan, till vimlet igen

Men kvar sitter Petter med spade och panna

På jakt efter något för att stilla sitt rus

Men hur han än gräver efter guld, stannar bara grus

En ung, en vilsen drömmare

Med visioner och drömda mål

Men något står i vägen

Som en vägg av sliten taggtråd

I vildmarksgröna kläder

Är han Emåns nuggets katt

Med rödlockigt hår slarvigt gömt

under slokad cowboyhatt

Det är Petter med spade och panna

På jakt efter något för att stilla sitt rus

Men hur han än gräver efter guld, stannar bara grus

En åldrad Birka Borkasson

Som har rymt från sin borg

Rymt från sin Borka

Rymt från stadens sorg

Han vill leva utan dömande blickar

Utan tvång och utan krav

Utan vår vackra uppmålade

dekorerade fasad

Det är Petter med spade och panna

På jakt efter något för att stilla sitt rus

Men hur han än gräver efter guld, stannar bara grus

I en husvagn dold av sly och ris

Gömd och fri

Där har Petter hittat sitt eget paradiset

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda Bärnfors med Poeter.se id #13423 innehar upphovsrätten